

LLEÓ XIV
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres 20 d'agost de 2025

**Catequesi. Jubileu 2025. Jesucrist, la nostra esperança. III. La Pasqua de Jesús. 3.
El perdó. «Els estimà fins a l'extrem» (Jn 13,1)**

Benvolguts germans i germanes,

Avui ens aturem en un dels gestos més commovedors i lluminosos de l'Evangeli: el moment en què Jesús, durant l'últim sopar, ofereix un tros de pa a aquell que és a punt de traïr-lo. No és sols un gest de compartició, és molt més: és el darrer intent de l'amor per no rendir-se.

Sant Joan, amb la seva profunda sensibilitat espiritual, ens explica així aquell instant: «Mentre sopaven, quan el diable ja havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució de traïr-lo (Jn 13,2), [...] Jesús, sabent que havia arribat la seva hora [...], els estimà fins a l'extrem (cf. Jn 13,1). Estimar fins a l'extrem; aquesta és la clau per a comprendre el cor de Crist: un amor que no s'atura davant el rebuig, la decepció, ni tan sols la ingratitud.

Jesús coneix l'hora, però no la sofreix: l'escull. És ell qui reconeix el moment en què el seu amor haurà de passar per la ferida més dolorosa, la de la traïció. I en comptes de retirar-se, d'acusar, de defensar-se... continua estimant: renta els peus, suca el pa i l'ofereix.

«És aquell a qui donaré el tros de pa que ara sucaré» (Jn 13,26). Amb aquest gest senzill i humil, Jesús porta endavant i a fons el seu amor. No perquè ignori el que està passant, sinó precisament perquè el veu amb claredat. Ha comprès que la llibertat de l'altre, fins i tot quan es perd en el mal, encara pot aconseguir-se amb la llum d'un gest mansuet. Perquè sap que el perdó veritable no espera penediment, sinó que s'ofereix primer, com un do gratuït, fins i tot abans de ser acollit.

Judes, per desgràcia, no ho comprèn. Després de donar el tros de pa —diu l'Evangeli— «Satanàs va entrar dintre d'ell» (v. 27). Aquest fragment ens impacta: és com si el mal, fins aquell moment ocult, es manifestés després que l'amor mostrés el seu rostre més desarmat. I precisament per això, germans i germanes, aquell tros de pa és la nostra salvació: perquè ens diu que Déu ho fa tot, absolutament tot, per arribar a nosaltres, fins i tot quan el rebutgem.

És aquí on el perdó es revela en tota la seva potència i manifesta el rostre concret de l'esperança. No és oblit, no és debilitat. És la capacitat de deixar lliure l'altre, estimant-lo fins al final. L'amor de Jesús no nega la veritat del dolor, però no permet que el mal sigui la darrera paraula. Aquest és el misteri que Jesús fa per nosaltres, en el qual també nosaltres, a vegades, som cridats a participar.

Quantes relacions es trenquen, quantes històries es compliquen, quantes paraules no dites queden a l'aire. Això no obstant, l'Evangeli ens mostra que sempre hi ha una manera de continuar estimant, fins i tot quan tot sembla compromès irremeiablement. Perdonar no significa negar el mal, sinó impedir que generi més mal. No és dir que no hagi passat res, sinó fer tot el possible per tal que no sigui la rancúnia qui decideixi el futur.

Quan Judes surt de l'habitació, «era de nit» (v. 30). Però immediatament després, Jesús diu: «Ara el Fill de l'home és glorificat» (v. 31). La nit continua allí, però una llum ja ha començat a brillar. I brilla perquè Crist resta fidel fins al final, i així el seu amor és més fort que l'odi.

Estimats germans i germanes, nosaltres també vivim nits doloroses i esgotadores. Nits de l'ànima, nits de decepció, nits en què algú ens ha ferit o traït. En aquells moments, la temptació és tancar-nos, protegir-nos, retornar el cop. Però el Senyor ens mostra que hi ha esperança, que sempre hi ha un altre camí. Ens ensenya que es pot oferir un tros de pa fins i tot a qui ens gira l'esquena. Que es pugui respondre amb el silenci de la confiança. I que es pugui continuar endavant amb dignitat, sense renunciar a l'amor.

Avui demanem la gràcia de saber perdonar, fins i tot quan no ens sentim compresos, fins i tot quan ens sentim abandonats. Perquè és precisament en aquells moments quan l'amor pot aconseguir el seu cim. Tal com ens ensenya Jesús, estimar significa deixar l'altre lliure —fins i tot per a traïr— sense deixar mai de creure que fins i tot aquella llibertat, ferida i perduda, pot ser arrancada de l'engany de les tenebres i retornada a la llum del bé.

Quan la llum del perdó aconsegueix filtrar-se entre les escletxes més profundes del cor, comprenem que mai no és inútil. Encara que l'altre no l'aculli, encara que sembli va, el perdó allibera aquell qui l'ofereix: dissol el ressentiment, retorna la pau, ens retorna a nosaltres mateixos.

Jesús, amb el gest senzill d'oferir el pa, mostra que qualsevol traïció pot convertir-se en una oportunitat de salvació si s'escull com a espai per a un amor més gran. No cedeix davant el mal, sinó que el venç amb el bé, impedit que apagui allò que hi ha de més vertader en nosaltres: la capacitat d'estimar.